Ваада (та) в. вада сѫдъ ивакъ въ стъкланъ; имене пехарь, чаша, вада гоѣмъ. Л. Д. 1874. р. 245.

Вабинъ, в. вабъ.

Вабъ, ница, гл. бѫдѫ, бѫдѫ, помамвамъ, подмамвамъ, примамвамъ, ~~привъ~~ ~~ваамъ~~, ~~прикамвамъ~~ нѣкое при-вамно по единъ особенъ, свойственъ нему зелма-мене глас: Вабъ, особ. пѣцуни тѫ, ка какъ чи, ~~сѫ-тко~~ ~~вамъ чи~~, викамъ ~~ивъ~~ ~~ивъ~~ ~~ивъ~~, до дойдѫ въ чръ да чи нахранѧ; Вабъ кучето, викамъ квцъ-квцъ, мами го; Вабъ котка тѫ, викамъ мацъ ~~мацъ~~ мацъ, или тис-тис, тискамъ ѫ; Вабъ коня, ~~покачувам~~ ~~покачувам~~ ~~покачувам~~ ну тор ѫ тѫ, ~~ставѫ~~ го съ ходъ; Вабъ тѣлѣ тѫ, мами чи, викамъ ~~мацъ~~ мацъ, мерѣ кога ся роди. ~~Викамъ~~ ~~ивъ~~ ~~сѫ~~ ~~го~~ ~~чи~~, ~~но~~ ~~вамъ~~ ~~ли~~ ~~вѣрно~~ ~~въ~~ ~~ся~~ ~~инемо~~ ~~кастрѫ~~ ~~ся~~.

Вабъ, ница, гл. бѫдѫ, бѫдѫ, помамвамъ, подмамвамъ, примамвамъ, ~~привъ~~ ~~ваамъ~~, ~~прикамвамъ~~ нѣкое при-мамно по единъ особенъ, свойственъ нему зелма-мене глас: Вабъ, особ. пѣцуни тѫ, ка какъ чи, ~~сѫ-тко~~ ~~вамъ чи~~, викамъ ~~ивъ~~ ~~ивъ~~ ~~ивъ~~, до дойдѫ въ чръ да чи нахранѧ; Вабъ кучето, викамъ квцъ-квцъ, мами го; Вабъ котка тѫ, викамъ мацъ ~~мацъ~~ мацъ, или тис-тис, тискамъ ѫ; Вабъ коня, ~~покачувам~~ ~~покачувам~~ ~~покачувам~~ ну тор ѫ тѫ, ~~ставѫ~~ го съ ходъ; Вабъ тѣлѣ тѫ, мами чи, викамъ ~~мацъ~~ мацъ, мерѣ кога ся роди. ~~Викамъ~~ ~~ивъ~~ ~~сѫ~~ ~~го~~ ~~чи~~, ~~но~~ ~~вамъ~~ ~~ли~~ ~~вѣрно~~ ~~въ~~ ~~ся~~ ~~инемо~~ ~~кастрѫ~~ ~~ся~~.

Вабенче (то), мамене, примамване, стървене бѫдѫ

Вабенъ, на, но — ница (тъ), мамен, примамен

Вавакамъ. в. вакамъ, викамъ вакъ, вакъ какъ гордеки, или вака, вакъ, какъ такавецъ тѫ.

Вавилония (та) Бъркония, — ния, — нерѣ Бъркония. ~~Вавилонъ~~ при правенето на Вавилонскѣ Бъркъ станѫ по слѣдване тора ~~вѣцъ~~ тѫ; тоа чѣ-ли дума обичать всякъ Бъркоман въ мисли тѫ и въ вѣрмене го на нѣщо.

~~Народъ~~ ~~гледане~~ ~~едно~~ ~~такава~~ вавилония съ ~~несъвръшъ~~ въ въ чорхи т. Л. Д. 1876 р. 10.

~~Владѣющата~~ ~~долина~~ вавилония при изучване-то направописанието. — р. 175

Вагарь (тъ), дребакъ, ~~дъстакъ~~, дребна гориця проредена, т.е изсѣчена изтонѣ ду и остана на тукъ тамъ на ѫстии по голѣмѣ тѫ; гора та ну ~~тъстои~~ на вагари, пѣтъ и народъ все горатуцъ тамъ по единъ вагарь; както чи видѣ, тойсе въ въ тамъ въ единъ вагарь; и двама та изнизахѫ ~~тамъ~~ отъ вагарѣ въ долинка тѫ ~~кѫдѫ~~ ~~дъ~~ ~~сѣ~~ ~~тѫ~~ Л. Тр. Д. ~~пренсхождение~~ ~~то~~ ~~дъ~~ ~~тѫ~~ ~~единъ~~

Вагабонецъ (тъ) в. вагабонтинъ. Гл. 199.

Вагабонтинъ и — бонтъ (тъ) (ходѣчи), ахѫнъ. ~~скитаджия~~, обурдосник, човѣкъ, който за да сачели парѣ или почести изкаквѣ ся въ всякакви предприятия безъ ~~да~~ ~~предвидѣ~~ ~~предвидѣ~~ ~~предвидѣ~~ ~~го~~ ~~морѣ~~ ~~ли~~ ~~да~~ ~~слѣдѣ~~ ~~ли~~ ~~какви~~ предвидѣ го морѣ да слѣдѣ касетѣ ~~ще~~ ~~слѣдѣ~~ ~~свѣтъ~~ ~~ще~~ ~~ще~~, който ни всичко ся гнеси, всичко предприема, макѣ и не го е сраминъ нѣщо ся посвѣнява отъ нѣщо. в. нѣдѣ. чаакѣ, нехранѣ майко

СГНС
Градски архив
ф. ____
оп. ____
№ ____ инв. № 782